

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LXVI (60) • ŠTEV. (Nº) 23

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES • 21 de junio - 21. junija 2007

SEDAJ SMO MI NA VRSTI

TONE MIZERIT

Že prejšnji teden smo v našem listu objavili vabilo veleposlaništva Republike Slovenije v Buenos Airesu za vpis ali dopolnitev podatkov volilnega imenika rojakov v Argentini, ki imajo slovensko državljanstvo. Danes to vabilo dopolnjujemo (glej stran 4). Ni to manjši korak in zlasti ne prazen birokratičen postopek. Dotika se ene temeljnih pravic, ki pripadajo vsakemu državljanu: voliti državne oblasti. In zlasti, da to pravico lahko izvaja čim bolj enostavno, v doglednem roku, brez zavlačevanja in brez zapletov.

Slovenija je mlada država. Ob nastanku skoraj ni imela izkušenj na področju izseljenstva. Zato so bile na nek način razumljive prve volilne težave. Za prve volitve, parlamentarne ali predsedniške, smo morali vsakič posebej prositi za vpis v volilni imenik in dostavo volilnega gradiva. Voliti smo mogli samo po pošti z vsemi zapletmi, ki so s tem povezani. Ne malo je bilo protestov zaradi poznega prejema gradiva (včasih sploh ni prišlo), ki je večkrat sploh onemogočilo možnost glasovanja.

Nato smo dosegli, da se je pripravil poseben seznam državljanov s stalnim prebivališčem v tujini. Tistim, ki živimo v bližnjem območju sedeža slovenskega veleposlaništva (veliki Buenos Aires in okolica), se je volilni postopek zelo poenostavil. Na dan volitev pohitimo v sedež diplomatskega predstavništva in volimo kot katerikoli državljan v Sloveniji. Ostali, oddaljeni, lahko izpolnijo prejete volivnice in jih oddajo na krajevnem častnem konzulatu ali jih dostavijo po pošti. Vsaj v splošnih potezah postopek deluje.

Se je pa izkazalo, da je kar nekaj pomanjklivosti: napačno napisana imena cest ali celo krajev, napačne ali pomanjkljive številke, zmotene poštno številke; v tako obširni deželi, kot je Argentina, in v tako zamotanih področjih, kot so naša velemesta, je to lahko usodno. Kje je bil vzrok? Čeprav je bilo precej opomb in namigovanja na namerne napake oblasti, ki niso bile prijazne našemu večinskemu ideološkemu predznaku, je precej vplivalo tudi nepoznanje okoliščin, v katerih se nahajamo: čudna tuja imena; neobičajne črke; hišne številke ki presegajo tisočake (na primer Rivadavia 15300, nekaj nedojemljivega v Sloveniji) so tudi imele svoj delež v napačnih zapisih.

V Argentini je trenutno nekaj čez štiri tisoč slovenskih državljanov (koliko teh sodeluje v skupnosti je snov in vprašanje za drug članek). Od teh skoraj 1200 ni v volilnem imeniku: za vpis vanj je treba izpolniti posebno vlogo, ki pa je zelo enostaven obrazec. Slovenska država se sedaj, preko veleposlaništva v Buenos Airesu, obrača na svoje državljane s prošnjo, da naj ji pomagajo vzpostaviti red v volilnem imeniku in ga dopolniti. Vsem društvom je poslala obrazce (formularje) in nam nudi sledeče možnosti: da prosijo za vpis v volilni imenik tisti, ki še niso vključeni vanj; da javijo nov naslov tisti, ki so se od prvotnega vpisa preselili; da vsi ostali potrdijo svoj stalni naslov in se tako lahko popravijo morebitne napake.

Se vrsto drugih odtenkov bi lahko zapisali v zvezi z našo volilno pravico. Najprej, da se je poslužimo: zelo majhen odstotek državljanov se približa in odda svoj glas, kadar so volitve. Res je v številu državljanov, ki niso v volilnem imeniku, kar nekaj mladoletnih; a njihova dolžnost (in tudi skrb staršev) je, da ko dopolnijo osemnajst let, zaprosijo vpis v volilni seznam. Gotovo je tudi nekaj slovenskih državljanov, ki so že umrli. Dolžnost sorodnikov v tem primeru je, da na veleposlaništvo pošljejo mrtvaški list, da se pokojnika izbriše iz volilnega imenika. Večkrat se norčujemo ob priložnosti argentinskih volitev, da „volijo celo mrtvi“, ko pokojne zaznamo v volilnih seznamih. Kaj pa med nami?

Ko se govori o sicer daljni, a nikakor neverjetni možnosti, da bomo kdaj izseljenci imeli lastnega predstavnika v državnem zboru, se slovenska država obrača na izseljence in nudi možnost, da skupaj uredimo pogoje glede stvarnega izvajanja volilne pravice. Vlada opravlja svoje. Sedaj smo pa mi na vrsti!

Rupel v Washingtonu

Condoleezza Rice in
Dimitrij Rupel

Slovenski zunanji minister Dimitrij Rupel je potoval v Washington, kjer se je sestel z ameriško državno sekretarko Condolee Rice. Rupel je še obiskal demokratska kongresnika Roberta Wexlerja iz Floride. Kot je pojasnil minister, je tokratni obisk sicer povezan predvsem s slovenskim predsedovanjem EU v prvi polovici leta 2008 ter z nekaterimi drugimi vprašanji, kot sta Kosovo in Bližnji vzhod.

„Rada bi pozdravila kolega in prijatelja Dimitrija Rupla, s katerim smo doslej sodelovali pri različnih vprašanjih, tudi nekaterih zelo pomembnih,“ je pred pogovori na kratko izjavila Riceova in napovedala pogovore o EU in drugih svetovnih vprašanjih.

Rupel je kasneje v pogovoru s slovenskimi novinarji dejal, da je do srečanja prišlo v izredno zanimivem času. „Tu sem v zvezi s slovenskim predsedovanjem EU in v tem okviru smo se pogovarjali o transatlantskih odnosih, delo-

ma tudi o odnosih med ZDA in Slovenijo. Državno sekretarko sem povabil na obisk v Slovenijo v času predsedovanja, ko bo vrh EU in ZDA, ter napovedal tudi vabilo za predsednika Georgea Busha,“ je dejal Rupel. Datum vrha EU in ZDA v Sloveniji še ni znan, vendar je Rupel dejal, da bo to morda aprila ali junija 2008.

S predsednikom pododbora za evropske zadeve v odboru za mednarodne odnose predstavnškega doma kongresa Wexlerjem je Rupel govoril predvsem o prihajajočem predsedovanju EU, Wexler pa je ministru med drugim obljubil, da bo obiskal Slovenijo. Rupel je dejal, da je pred EU in ZDA v letošnjem in prihodnjem letu veliko zgodovinsko pomembnih točk, ter izrazil upanje, da bodo ostale združene in enotne pri vprašanju Kosova, pa tudi Bližnjega vzhoda in medkulturnega dialoga.

Poleg razgovorov z Riceovo se je Rupel srečal tudi z ameriškim senatorji slovenskega rodu in demokratom Tomom Harkinom iz Iowe, demokratko Amy Klobuchar iz Minnesote ter republikancem Georgem Voinoichem iz Ohia. Prav tako se je srečal z republikanskim senatorjem iz Nebrasko Chuckom Hagelom, članom odbora za mednarodne odnose, ki se poigrava z mislijo na predsedniško kandidaturu.

Za rešitev na Koroškem

Pri rešitvi vprašanja dvojezičnih napisov na avstrijskem Koroškem se kot kompromis pojavlja oblikovanje posebnega odbora, ki bi spremljal potrebe glede postavljanja morebitnih dodatnih dvojezičnih napisov na avstrijskem Koroškem v prihodnje, je v pogovoru dejal vodja urada vlade za Slovence v zamejstvu in po svetu, državni sekretar Zorko Pelikan. Ker pa pogovori o tem še potekajo, je prerano govoriti o podrobnostih, je dodal Pelikan, ki je prepričan v možnost kakovostne rešitve.

Sedanja avstrijska rdeče-črna vladna koalicija pod vodstvom kanclerja Alfreda Gusenbauerja je namreč napovedala rešitev tega vprašanja do poletja. „Ne morem reči, da bo tokrat vprašanje dvojezičnih napisov na avstrijskem Koroškem zagotovo rešeno, sem pa zmeren optimist v pričakovanju rešitve,“ je v pogovoru o položaju slovenskih manjšin še dejal državni sekretar. Ob tem je opozoril, da se vprašanje dvojezičnih napisov na av-

strijskem Koroškem vleče že desetletja, kar dokazuje, da gre za izjemno težko vprašanje.

Slovenska skupnost na avstrijskem Koroškem je dovolj zrela, da bo lahko rešitev, ki bo predlagana, ocenila kot tisto, ki jo potrebuje in je zanj sprejemljiva, je prepričan Pelikan. Sam ocenjuje, da bo prišlo do „rešitve v obliki paketa“, ki bo spoštoval razsodbe avstrijskega ustavnega sodišča in načela, ki izhajajo iz Avstrijske državne pogodbe.

Glede položaja slovenske skupnosti v Italiji, Avstriji in na Madžarskem vodja urada vlade za Slovence v zamejstvu in po svetu ugotavlja, da so te manjšine zelo dobro organizirane in imajo svoje strukture na različnih področjih delovanja. Tudi vključenost v širšo družbo je po njegovi oceni zelo dobra. „Širša skupnost manjšino sprejema, se pa določene težave občasno, pri nekaterih kar stalno, pojavljajo,“ je dodal Pelikan. Poudaril je še, da negativen odnos do sodržav-

ljanov slovenske narodnosti izginja, tako da lahko pričakujemo izboljšanje položaja in večjega ugleda slovenske skupnosti tako v Italiji in Avstriji kot na Madžarskem.

Slovinci na Hrvaškem pa so po oceni Pelikana skupnost, ki je v primerjavi s skupnostmi v ostalih treh sosednjih državah najslabše organizirana, si pa Slovenija želi, da bi to „čimprej preseglili“ in bi bila njihova organiziranost primerljiva z organizacijami in oblikami povezovanja, ki jih imajo slovenske skupnosti v ostalih sosedah.

Pelikan se strinja z ugotovitvijo, da temeljna pravna podlaga za dober položaj slovenskih manjšin v Avstriji, Italiji in na Madžarskem obstaja, uredničenje le-te pa šepa. Razlogi za to so po njegovih besedah v zgodovinskih okoliščinah. Ob tem je opozoril na multilateralne konvencije, zaradi katerih skrb za narodne manjšine v posameznih državah lahko postane obče sprejemljiva.

Sova, Hrvati, a tudi Janša

Slovenska obveščevalno-varnostna agencija (Sova) je v letu 2004 posnela več telefonskih pogovorov med predsednikom hrvaške vlade Ivom Sanaderjem in takratnim vodjem slovenske opozicije Janezom Janšo, se je izvedelo od neuradnih, a zanesljivih virov blizu Sovi. Slovenska obveščevalna služba namreč že vso poosamosvojitveno obdobje intenzivno pokriva hrvaško politično vodstvo, pri čemer gre za vse oblike obveščevalnega dela - tako tehnično spremljanje kot delo s tajnimi sodelavci na Hrvaškem. Obveščevalno pokrivanje hrvaškega premiera z vidika slovenskih nacionalnih interesov ni sporno, zelo občutljivo pa

je, če se v prisluhih znajde vodja slovenske opozicije, kar je bil takrat Janez Janša. Nekdanji direktor Sove Iztok Podbregar trdi, da je Sova delovala zakonito.

Obveščevalno pokrivanje Hrvaške je nedvomno v slovenskem nacionalnem interesu, saj je med državama veliko odprtih

vprašanj. Vprašanje pa je, ali je ustrezno, da se v Sovine prisluhe tujim državljanom ujame tudi vodja slovenske opozicije, kar je politično in pravno zelo občutljivo.

Sova ima sicer v zakonu zapisano pristojnost, da spremlja mednarodne sisteme zvez (to se je dogajalo na Slovenski cesti v Lju-

bljani, kjer je Sova prisluškovala skupaj z nemško tajno službo) in tuje državljane v tujini. Vse to lahko počne zgolj na podlagi odredbe direktorja Sove. Zastavlja se vprašanje, kaj se zgodi, ko se v takšnih operacijah nadzora tujih državljanov znajde slovenski državljan, v tem primeru Janez Janša.

BERI...

V BARILOČAH SO SE SPOMNILI JUNAKOV

ZNOVA SO MLADI PELI NA SVOJEM VEČERU

TUDI V MENDOZI SO POČASTILI DOMOBRANCE..

VELEPOSLANIŠTVO VABI K VPISU ZA VOLITVE

VTISI IZ SLOVENIJE

Romanje v Medjugorje (8)

Kot rečeno, Gagarin ni videl Boga v vesolju, milijoni romarjev pa niso videli Marije v Medjugorju. Tudi jaz ne. Sem pa mogel razbrati njeno prisotnost iz okolja, v katerem se je prikazovala: na raznih krajih, na ljudeh, na njihovem zadržanju. Tudi na avtobusu nazaj grede.

Odpeljali smo se okoli druge ure popoldan. Zdaj nismo bili več zelenci — greenhorni, če se izrazim po karlmayevsko. Zdaj smo tudi mi bili že v Medjugorju, s sopotniki smo se vsaj na videz spoznali (marsikdo — da ne rečem vsak — ima znanega v Argentini ali pozna koga, ki se je preselili iz Argentine) in kar je odločilno: bili smo zbudeni! (Ne tako kot dan oziroma noč poprej, ko smo vsi dremotni stopili v avtobus in so se vkrcavali še drugje, ne da bi sami vedeli ne kdo ne kje).

Tudi na tej vožnji je bila molitev glavni leit motiv. Tudi pete litanije Matere božje so prišle na vrsto. Potem pa je prišla za mikrofona mlada gospa in nas začela vzpodbujati, da bi povedali svoje izkušnje, doživetja.

Pa je kar sama začela s prijetnim glasom, z misijonarsko zavzetostjo in s sočnim izražanjem. Da izhaja iz verne družine, da se je poročila (civilno) s človekom, ki je bil sicer dober človek, a brez vere (če se tako izrazim). Opuстила je cerkveno življenje, pa se zavedla praznine v sebi in začela pokušati alternativne možnosti — in je pristala na začetni točki: v katoliški Cerkvi. Začela je hoditi na vsa možna romanja in shode — in

tudi v Medjugorje. Mož ji tega ni preprečeval, vendar je ni spremljal. Nekoč pa se postavi pred Marijo in jo odločno prosi, naj ji pomaga, da ne bo sama romala. Po dvajsetih letih je šla spet k spovedi in spovednik jo vpraša, če je cerkveno poročena. Da ne. Potem pa ji ne more dati odveze, dokler ne prejme zakramenta. „Kako naj vam obljubim, da se bom cerkveno poročila, če sem pa še pri tej spovedi skoraj 'ilegalno'!!!“, je bila vsa iz sebe. Končno sta se dogovorila, njena molitev pa je tudi začela delovati. Mož je privolil, da sta se cerkveno poročila, čeprav sam ni bil še krščen. Pri poročnem obredu sta med božje otroke pristopila oba njuna že odrasla otroka. In zdaj jo mož spremlja na romanjih. Tudi on je stopil do mikrofona in povedal svoje doživljanje vere in kako se je že dogovoril s kuratom (je namreč vojak Slovenske vojske), da ga pripravi, da bo naslednjo veliko noč prejel krst in še druge zakramente.

Oglasila se je še druga gospa, s podobno zgodbo, a brez veselega konca. Da jo mož pusti na romanja, a z nerganjem („a že spet ...“). Tudi ona prosi Marijo, da bi šla skupaj, vendar še ni bila uslišana. Da veliko moli in da ni izgubila upanja. In še in še so se oglašali s svojimi doživetji, pričevanji, upanji, pa tudi kako so prosili za zdravje, za mir in bili uslišani.

Tako se mi je zdelo, kot da bi nad avtobusom plaval „šajn“ ... Zame je bilo to enkratno doživetje.

Če Marije ni bilo v Medjugorju, kje pa je potem bila?, bi se vprašal.

Ko prebiram napisano, se zavedam, da nisem znal v besede spremeniti vzdušja tega doživetja; tega, kar sem sam občutil, zaznal. Tudi nisem bil na kakem drugem podobnem kraju, da bi lahko primerjal. Upam pa se priporočiti vsem, ki so jim romanja in obisk božjih poti vir doživljanja in poglobljanja v veri, pot v Medjugorje. Še bolj, če imate priložnost potovati v skupini.

Ker pa še ne živimo v božjem kraljestvu ampak v tuzemskih državah, naj še napišem, da sta Slovenija oz. EZ in BiH podpisali sporazum o odpravi vizumov za prehod njunih meja (potrben je le potni list). Problemi nastopijo, če imate argentinski potni list: v tem slučaju je potrebno na konzulatu BiH prositi za vizo, kar pomeni: dokazati, da imate bančni račun (in kaj v njem), da imate že pridobljeno nastanitev (rezervacijo v hotelu/penzionu ali pisno potrdilo sorodnika/osebe, pri katerem boste nastanjeni), na katerem mejnem prehodu boste vstopili in izstopili iz BiH in še druge sitnosti. S tem vas ne maram odvrniti od potovanja, ampak da se ne bi podali na pot, potem bi vas pa na meji z dolgim nosom odpravili nazaj.

Pa še to: vsak je drugače dovzeten za dražljaje razuma in duše. Lahko se zgodi, da marsičesa, kar je meni padlo v oči, sami ne boste doživeli ali občutili. Lahko pa le želim, da bi potovanje blagodejno vplivalo na vaše življenje.

GB (Konec)

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Volitve prihodnje nedelje bodo kar precej razsvetlele smer argentinske politike. Skoraj verjetna zmaga opozicije v prestolnem mestu in odprto vprašanje guvernerskega mesta na Ognjeni zemlji pa stopa v ozadje spricho težav, ki se kažejo v velike obsegu.

Zadnji sunki kampanje.

Volilni boj drugega kroga volitev za mestno vlado se je pretekli teden nadaljeval, a manj napeto kot doslej. Razlog je enostaven: Kirchner ni več tako grobo posegal v kampanjo. Vladni opazovalci so namreč potrdili možnost poraza, in tega se predsednik najbolj boji. Ker se je že opekel rajne vidi, da se govori, da je izgubil Filmus, ne pa da je bil poražen Kirchner. Najhuje so navalili na Macrija, ko ni hotel sodelovati pri televizijski debati, češ, boji se in skriva. Razlog, ki ga je navedel opozicijski vodja je bil stvaren: nima smisla debata v kampanji, kjer so napadi na nasprotnika bolj številni kot pa volilni predlogi. Nekaj glasov je baje izgubil zaradi tega odklona, a se je komaj poznalo. Celo vladne ankete kažejo na razliko, katere tla so 10%, stropa pa nihče jasno ne določi. Filmus se je sicer pokazal na čelu čez trideset strank in skupin, ki da podpirajo njegovo kandidaturu, a kakšna desetina levičarskih strank, ki so samostojno nastopile v prvem krogu, so pozvale svoje volivce, naj oddajo prazne glasovnice. Radikalna stranka je svojim članom prepustila „svobodo odločanja“, nekatere skupine pa so sploh svetovale, naj se njihovi člani volitev ne udeležijo. Vse to pa koristi Macriju.

Opozicija vse države, združi se! V zavesti svojega dosedanjega uspeha in računajoč na nedeljsko zmago, pa je Macri že predložil povezavo celotne opozicije, z obrazom obrnjenim na oktobrsko predsedniške volitve. To je sicer tudi volilna gesta: ni bilo predhodnih dogovorov in ni stvarne možnosti, da bi kdo povezal vse, ki nasprotujejo Kirchnerju. A v vladnih krogih jim ta poziv ni bil všeč. Takoj so raznesli domnevo, da se bo Macri po zmagi odpovedal vodenju mesta in se predstavil kot predsedniški kandidat. Tako bo prevaral zaupanje buenosaireskih volivcev, so trdili. Macri je seveda takoj zatrdil, da ni nobene možnosti, da bi se mestu odpovedal, in izjavil, da je to izmišljanje zopet del „umazane kampanje“, ki jo vlada vodi proti njemu. Kot del te kampanje je označil tudi objavo, da njemu bližnji vodja Carlos Blumberg ni inženir, kakor se je predstavljajal, in nikdar ni imel tega ali kakšnega enakovrednega naslova. V vladi so seveda pojasnili, da če objavijo resnico to ni

„umazana kampanja“. Čudno je le, da vsi podobni primeri zagledajo luč javnosti vedno v neposredni bližini volitev.

Goreča Ognjena zemlja. Preteklo nedeljo so bile provincijske volitve tudi na Ognjeni zemlji. Najmlajša izmed argentinskih provinc ima zelo pestro politično zgodovino. Drug za drugim so se vrstili guvernerji otoške stranke (Movimiento Popular Fueguino), peronizma in radikalizma. To pot so tekmovali čisti kirchneristi, povezava radikalov K in provincijske stranke ter ARI, ki je precej močna v tem okrožju. Kampanja je bila prepletena z obtožbami korupcije. V drugi krog sta se uvrstila dosedanja guverner Hugo Omar Cóccaro (32%) in kandidatinja ARI (28%). Radikal Jorge Garamuño je izpadel s 26%. Izid je odprt, ker je še težko napovedati, kam se bodo obrnili ostali glasovi. Vsekakor bi bilo za vlado kaj porazno, če bi njena kandidata izgubila tako v prestolnici kot na daljnem južnem otoku.

Kje preti nevarnost?

Stalno pišemo o „požarih“, a najhujši trenutni problem vlade je prav pomanjkanje goriva. Bolj kot Macrija in ARI, se vlada boji zime in mraza. Pretekli teden je morala že drugič ustaviti prodajo plina za avtomobilsko uporabo in omejiti industrijsko uporabo, da je zagotovila ogrevanje družinskih stanovanj. Prav tako uporaba elektrike raste s mrazom in sistem je na robu kolapsa. Vlada se zaveda, da ji tudi v volilnem pogledu to stanje bolj škodi kot vsi navali opozicije, a je nemočna. Stanje na energetskega področja je tako zapuščen, da bomo potrebovali leta resnega dela, da se izklopamo iz težav. A sedaj se Kirchner že ne more več izgovarjati na prejšnje vlade. V štirih letih bi lahko napravil red. Dejstvo je, da so privatna podjetja, ki imajo v zakupu energetskega področja, gledala le na dobiček in pozabljala na investicije. V izrednem stanju krize pa se tak sistem zruši. Na področju elektrike se je stvar poslabšala še, ker Patagonija doživlja suho obdobje in vodne elektrarne tega področja skoraj nimajo vodne rezerve, prispevajo pa skoraj četrtino argentinske električne proizvodnje.

Gospa potuje. Čeprav predvidevajo, da bo uradna napoved vladnega predsedniškega kandidata bila na mestu prihodnji mesec, je jasno, da se je Kirchner že odločil za „pingvinko“. Gospa Cristina se zadnje čase razkazuje v inozemstvu. Zadnjemu potovanju v Ženevo, na zasedanje Mednarodne organizacije za delo, bo treba v prihodnje zabeležiti še obisk Brazilije in Španije.

Zakaj smo tukaj? (5)

FRANCI MARKEŽ

Pa vse te lepe želje niso dosti zalegle. Domobranci so v času pred koncem vojne očistili večino slovenskega ozemlja partizanov; ti so se skrivali po obmejnih gozdovih. A sovjetska Rdeča armada je bila pred vrati ... (Stalin sam je pojasnil Titu, ko sta leta 1948 prišla nekaj navskriž, da ga je on postavil na vlado, kar je seveda res. Zato je popolnoma neumestno govoriti o „zmagi revolucije“ in o partizanih kot „zmagovalcih“).

Ker so pa komunisti že naprej vedeli, da bodo po zaslugi Sovjetske zveze in zapadnih zaveznikov po vojni dobili oblast, je KPS že junija 1943 izdelala načrt za povojne likvidacije nasprotnikov komunizma. Ta načrt se začelja takole: „Šest ur po koncu vojne bo odločilnih za komunistično stranko. Če zmaga tedaj, bo vladala, če ne, pa pade za vedno. Če propade so izgubljeni voditelji in prvaki, zakaj bežati ne bodo mogli nikamor. Zato mora vsak pripadnik OF in KP brezpogojno izpolniti svojo nalogo in bliskovito likvidirati vse nasprotnike in vse ki bi bili komunizmu kakorkoli nevarni. Uiti ne sme nihče, zato odgovarjajo tisti, ki so za likvidacijo določeni, s svojo glavo ...“

Potem našteva koga vsega je treba pobiti: protikomunistične voditelje, duhovnike, vso inteligenco, ki ni v KP, trgovce, bogataše, posestnike, itd. in njihove družine ... Pobijalo se bo po spisih ... v Ljubljani 20.000 ljudi ... Vodstvo KP sodi, „da za Slovenijo ne bo nikake škode, če bodo ostali brez inteligence, saj bo Slovenija le košček velike boljševiske Rusije ... Izven Ljubljane se mora likvidirati še 20.000 ljudi. Pobitje 40.000 ljudi, to za slovenski narod ne bo imelo nobenega pomena“.

Poglejmo, kako opiše čas takoj po koncu vojne takratni častnik Ozne, Albert Svetina v knjigi *Od osvobodilnega boja do banditizma*: „Po stopnicah in po hodnikih v Slaviji (hotel v Ljubljani, kjer je bila takrat komanda in zapor Ozne) se je javno govorilo, da je bilo do konca junija 1945 likvidiranih že ok. 40.000 ljudi. Oznovci so s ponosom pozdravljali množično pobijanje ...“

Torej umik iz Slovenije je bil za nasprotnike komunizma — ne osvobodilnega boja — edina možnost, da si ohranijo življenje in svobodo. Takrat smo računali, da se umikamo le za 3 tedne, da bodo zapadni zavezniki vkorakali v Jugoslavijo, jo rešili komunizma in vzpostavili red. Namesto tega so nas Angleži izdali in vrnili v roke komunistom in s tem v mučenje in smrt, vojaške formacije, med njimi 12.000 slovenskih domobrancev, in tisoče civilistov, ki so se pred komunisti — v glavnem pred Sovjeti, k njim zatekli.

Po kakih dveh — treh letih življenja po taboriških kot

brezdomci, po večini v Avstriji in Italiji in pod zavezniško upravo, so se začeli postopki za izseljevanje v različne dežele.

Glavni emigrantski tokovi so bili usmerjeni v Kanado, ki pa je sprejemala samo mlade in zdrave ljudi — ne pa družine s bolnimi ali ostarelimi člani. V Severno Ameriko, kjer si moral imeti garanta, ki bi skrbel zate, če ne bi bil zmožen za delo, da ne bi bil v breme državi in v Argentino, ki pa je sprejemala — tudi zaradi posredovanja g. Janeza Hladnika pri takratnem predsedniku Peronu, praktično vse begunce, ne glede na starost in zdravstveno stanje. To je tudi eden od razlogov, zakaj smo mi tukaj.

PD: Te podatke sem zbral in članek napisal predvsem iz dveh vzrokov:

da bodo naši potomci lahko iz komunističnih virov razbrali, zakaj so njihovi predniki prav ravnali, ko so se uprli OF.

Da bi malo osvežil spomin uradnim politikom v domovini, ki še vedno govore — neverjetno — o osvobodilnem boju in o kolaboraciji.

(Konec)

V letu Svetega pisma

V letošnjem letu Svetega pisma, ki ga obhajajo v Katoliški cerkvi in v vseh krščanskih Cerkvah v Sloveniji, potekajo številne prireditve, razstave in predavanja. V mesecu juliju bo v Ljubljani mednarodni biblični kongres, oziroma kar pet kongresov v okrog 300 predavanji, ob tem pa tudi biblični festival. V četrtek, 14. junija 2007 popoldne, pa so v cerkvi sv. Jožefa na Poljanah v Ljubljani odprli razstavo s naslovom „Živa beseda“.

Osrednji del razstave prikazuje besedila Svetega pisma. Razstavljeni so originali, faksimilne in tekstnokritične izdaje, besedila Hebrejske Biblije, Deuterokanoničnih knjig in Nove zaveze ter njihovi prvi prevodi v grščino, aramejščino, latinščino in druge stare jezike. V razstavo ni bilo mogoče vključiti zvitkov in kodeksov na katerih so ohranjena besedila, saj so preveč dragoceni. Izjema je Hebrejski rokopisni zvitok z oznako „Rkp. A“, ki ga hrani Teološka fakulteta v Ljubljani. Pomemben del razstave predstavljajo tudi slovenski prevodi Svetega pisma. Med razstavljenimi knjigami je kar nekaj prvotnih izdaj in njihovih ponatisov. Slovenci smo lahko hvaležni za krščansko izročilo, saj se je tudi ob prevajanju Svetega pisma postopoma izoblikoval naš knjižni jezik. Prevodi so neizbrisljive priče duhovnega bogastva slovenskega naroda in njegove kulturne zrelosti.

BARILOCHE

Domobrankska proslava

Sredi mrzlega snežnega meteža smo se v nedeljo, 10. junija, Slovenci v Barilochah zbrali v kapeli Marije Pomočnice pri sv. maši, v spomin domobrancev in vseh pobitih slovenskih fantov, deklet, otrok, žena, očetov in mater, ki so trpeli slovensko kalvarijo za Boga, Narod in Domovino med drugo svetovno vojno in v komunistični revoluciji.

Po maši, ki jo daroval g. Branko Jan, se je v Stanu nadaljevala domobrankska proslava. Letos, kakor na vsaki domobrankski proslavi, so nas spremljali bivši domobranci. Oni, ki

so znali oživeti v naših srcih njihovo zvestobo, katero posredujemo naši mladini, ki je tudi tisti dan bila navzoča, s sodelovanjem in kompromisom.

Zaradi tega sta ob začetku proslave dva bivša domobrancia, Jože Reven in Božo Eiletz, v spremstvu najmlajših otrok v narodnih nošah, položila venec pod spominsko ploščo.

V slavnostnem govoru, ki ga je prebral Milan Magister, je Ciril Markež razmišljal o naših junakih. Med drugim je

dejal:

„Poleg žalovanja moramo čutiti tudi veliko mero ponosa: smo istega rodu, istega naroda kot naši slavljenici, kajti njim pripadajo vsa čast in slava in občudovanje. Predvsem pa hvaležnost.

Hvaležni jim moramo biti za zgled, ki so nam ga dali, za njihov ponos in neustrašnost, s katerima so stopali na robove brezen, zvezani, goli, zasramovani in opljuvani. A to samo telesno. Duševno so bili neupogljivi, dosledni v svoji veri in prepričanju ter ljubezni do domovine ...

Sveče gorijo in njih plameni ogrevajo ljubeča srca, ki so prišla pozdravit in počastit junake. Tudi mi jim prižgimo svečo, vsaj v naših srcih naj gori ter se združi z iskreno molitvijo za večni pokoj teh, ki trohniijo v roških in drugih breznihih široim naše domovine. Oče naš ...”

Sledil je nastop učencev šole Jakoba Aljaža, ki so nam recitali dve poeziji Toneta Kuntnerja: „Niso

mrtvi” in „Ta luč”.

Srednješolci tečaja Vojka Arka so podali misli „Mladina našim junakom-mučencem”, ki je sestavljal Stane Žužek in od katerih naj tukaj ponovimo zadnji odlomek:

„In mrtvi junaki...

ker so bili zvesti svojim načelom, ker so ravnali po nagibih svoje vesti, ker so dajali sleherni dan dober zgled poštenega človeka, ker so zagovarjali resnico ter odklanjali laž, ker so sejali in gojili ljubezen ter zavračali sovraštvo, ker so bili spoštljivi in strpni do drugačno mislečih, ker so živeli v veri v Vsemogočnega ter se ravnali po njegovi volji, ker so blesteli še v svoji nedolžnosti otroka, mladostnika, ker so ljubili človeka vredno življenja. Slava jim!

Bratje, sestre, rojaki vsi! Slavimo in proslavljajmo jih skozi naše življenje z vsakdanjim uresničevanjem njihovih, tako svetlih idealov! Oj, predragi, slavimo in proslavljajmo jih!”

Globoko ganljivo se je proslava zaključila z domobranksko himno „Oče, mati...”, ki smo jo, iz srca, skupno zapeli vsi navzoči.

a. d.

MENDOZA

Spominska proslava

Slovenci, raztreseni po svetu, se v tem mesecu spominjamo domobrancev in padlih žrtev v drugi svetovni vojni in komunistični revoluciji. Tudi mendoški Slovenci smo to opravili, kot se spodobi, v nedeljo 3. junija v Slovenskem domu. Najprej pred spominsko ploščo, kjer smo hčere in sinovi domobrancev dvignili zastavi naših dveh domovin. Po tem je domobranec Jože Nemanič, v spremstvu enega od sinov, pred ploščo položil lep raznobaren šopek rož. Ko se je smehljajoč vračal na svoje mesto je dvignil oba palca. Iz nas je privrelo ploskanje ... v priznanje njemu in vsem, ki so se borili za vrednote, ki so jih potem prenesli na nas..., in vsem, ki so dali svoje življenje. Pa še za tiste, ki so preživljali vse tegobe tistega časa v Sloveniji ali izven nje.

Že v dvorani, smo na praznik Svete Trojice imeli slovesno mašo. Dušni pastir g. Jože Horn je pri pridigi namenil besede o tem cerkvenem prazniku v obeh naših jezikih, kot vsako nedeljo. Pripravil pa je tudi nagovor ob proslavi, ki ga objavljamo v njegovem zaglavju.

Med mašo je prepeval zbor. Zapeli so Vrabčevo Slovensko mašo, darovanjsko Zafosnika Sprejmi sveti Oče, ob koncu pa vsem znano Hladnikovo Marija skoz' življenje. Zbor je vodil Diego Bosquet.

Po kratkem odmoru je bilo v dvorani vse spremenjeno:

priložnostna scena in osvetlitev. Pod spretno roko Jožeta Štirna se je razvila lepo in elegantno pripravljena in izvedena proslava v zamisli gdč. Tončke Šmon.

V zatemnjeni dvorani, s svetlobo le zadaj ob strani, je zbor pel Rož, Podjuna, Zila, Pavla Kernjaka, medtem ko se je počasi odpiral zastor na odru. Na njem je bilo postavljeno osvetljeno razpelo, pod njim pa prižgane sveče in svečke različnih vrst, pa tudi rastline. Pod odrom je Janez Bajda recitiral odlomke Balantičevih pesmi ... *Nekje pokopališče je na hribu ...* Zraven njega pa sta David Bajda na kitaro in Juan Ignacio Molina na prečno flauto začela igrati Händlovo Sonato v a-molu (movimientto larghetto). Ko sta še igrala je Gizela Žumer posameznike povabila naj pristopijo in položijo rdeč nagelj pod križ. Bili so po eden iz vsake družine, ki je v pobjoh izgubila kakega dragega sorodnika. Tako so se vrstili žene, možje, hčere, sinovi, vnuki in pravnuki, v zbranem duhu vseh navzočih.

Vladko Žumer je prebral v slovenščini besede o spominu nanje in kako je vse to za nas dolžnost. Že četrta generacija se jih spominja. A glavno je, da se jim poklonimo s tem, da vzdržujemo slovenstvo, slovenski jezik, da ohranjamo vrednote, ki so Mati. Domovina, Bog.

Ponovno se je iz ozadja zaslišalo petje zbora, to pot Gallusova Ecce quomodo moritur justus. Gizela Žumer je nato prebrala v španščini kratek zgodovinski pregled o času druge svetovne vojne in komunistične revolucije. Predvsem pa je poudarila pokončnost naših prednikov, da

SDO/SFZ

38. Pevsko glasbeni večer

Petje in glasba nam nudita možnost razvijanja vztrajnosti, potrpežljivosti, iskanje izpopolnjevanja, skupnega dela in ponižnosti ob prejemu pohval ali kritik.

Kot vsako leto, smo tudi letos 19. maja pohiteli na pevsko-glasbeni večer v okviru mladinskih organizacij SDO/SFZ. Prišli smo vsi, ki nas zanima dobra glasba, posebno še, če je bil med nastopajočimi sorodnik ali prijatelj.

Scenografija je predstavljala grad, kjer je živel nevoščljivi kralj in njegov svetovalec.

Program je bil razdeljen na dva dela. V prvem nas je presenetil Dekliški zbor Milina s svojimi uglašeni in izpopolnjenimi glasovi, pod vodstvom prof. Marjane Jelenc Petrocco. Čutili smo velik napredek zbora, ki je izvedel *Da bi jaz znala, Tengo una muñeca* in *V Tamar*.

Za njim je nastopil Mešani pevski zbor San Justo, katerega vodi prof. Andrejka Selan Vombergar. Ta nas je razveselil s svojimi pesmimi (*Majeva, Shenandoah*), posebno še z zadnjo (*Rezijanska*), ki so jo spremljali z ritmični udarci s petami.

Njim je sledila *Florencia Hrovat*, ki s svojim glasom in mladimi leti obeta še velike uspehe. Zapela je *Glejte že sonce zahaja* in *My heart will, go on*.

Skupina *Nato prosta zabava* ki jo sestavljajo brata Žnidar, brata Markež in Pavel Aleš je dosegla s svojim izvajanjem velik aplavz. Predstavili so nam *Homo Carnula, Boys don't cry* in *Almost honest*. In s tem je bil zaključen prvi del programa.

Sledil je odmor in kdor je bil lačen ali žejen, se je lahko okrepcal pri šanku.

V drugem delu je sledil *Luka Klemenčič*, ki je s svojim toplim glasom in kitaro ustvaril prijetno vzdušje (*B mashina, Wish you were here* in *I'm the highway*).

Za njim so se predstavili bratje in bratrance Mehle kot po navadi pod imenom *Charlie's T*, s svojimi „cowboyskimi” klobuki, s povabljenim violinistom. Zapeli so nam *Pogum, Creepin'in* ter *Top of the world*.

Naslednja skupina je bila *B.A. Blues*, ki jo sestavljajo Luka Hrovat in njegovi spremljevalci. Ta točka je imela nekaj težav z enim izmed instrumentov. Zanimiv je bil potrpežljiv odgovor gledalcev. Skupina je predstavila *Jaz ne grem v šolo*, ter *Revolution*.

Za zaključek so bratje in bratrance Klemenčič, iz skupine *Exaudi*, zapeli in zaigrali svoje prijetne pesmi: *Samo edini, Alive* in *Doesn't remind me*.

Nastop so spremljali z izrednimi efekti luči, za kar gre vsa zaslug Aleksu Šucu. Znal je s talentom in iznajdljivostjo povzdigniti vsako točko.

Povezavo in kulturni del programa je napisala Nadi Grohar, igrala pa sta ga Leo Belec (kralj) in Pavel Aleš (svetovalec). Zvok sta imela na skrbi Pavel Malovrh in Pavel Erjavec, scenografijo pa je pripravil Tone Oblak.

V prijetnem vzdušju smo ta večer zapuščali Slovensko hišo v Buenos Airesu, z željo, da bi se prihodnje leto tej prireditvi pridružilo še mnogo novih talentov, saj večer zahteva mnogo dela, vztrajnosti in požrtvovalnosti.

Planika

so vzdržali v vrednotah, katere je nečloveški in ateistični komunizem hotel vkleniti. Omenila je domobrancia - defensores de la Patria; vrnitev razoroženih mož in fantov, pobitih in vrženih v jame - tumbas multitudinarias. Zaključila je branje s stavkom: „Hay quienes matan el cuerpo, pero no pueden matar el espíritu”.

Od zadaj in od zgoraj se je zaslišalo glasove skupine deklet in fantov z recitacijo odlomkov Franceta Balantiča ... *Nekoč bo lepo ... Takrat bo lepo ...!*

V dvorani so se počasi prižgale luči. Janez Bajda je povabil, da smo vsi zapeli Marija, Mati moja. Za tem pa je že preje omenjeni instrumentalni duet rahlo igral *Bachianas brasileiras N° 5* (Héctor Villa Lobos), medtem ko se je zastor počasi zapiral.

Ljudje so se ponovno usedali, nekateri odhajali, drugi se malo razgovorili, a čez čas spet umolknilo, kajti glasba nas je vse pomirjala in družila ...

Marija Neža F. G.

Sporočilo veleposlaništva RS

Vpis v evidenco volilne pravice

V zvezi s prihodnjimi volitvami v Republiki Sloveniji Veleposlaništvo RS v Buenos Airesu na društva in domove pošilja seznam slovenskih državljanov, ki še niso vpisani v volilni imenik Republike Slovenije.

V primeru da sta njihovo ime in priimek navedena na seznamu in če želijo voliti, jih prosimo, da z velikimi tiskanimi črkami izpolnijo **obrazec številka 1** in priložijo ustrezno dokazilo o državljanstvu RS (kopija potnega lista ali rojstnega lista ali potrdilo o državljanstvu RS).

Prav tako prosimo vse osebe, ki so po pridobitvi slovenskega državljanstva spremenile stalno prebivališče, da izpolnijo **obrazec številka 2** in priložijo ustrezno dokazilo (kopijo DNI ali drugo).

Vse slovenske državljane, ki so že vpisani v volilni imenik pa prosimo, da v **obrazec številka 3** vpišejo točen poštni naslov stalnega prebivališča.

Slovenska društva v Argentini veleposlaništvo zaproša za pomoč pri ureditvi volilnega imenika Republike Slovenije. Poleg seznama slovenskih državljanov, ki niso vpisani v volilni imenik, bodo po slovenskih domovih in društvih na razpolago tudi vsi zgoraj omenjeni obrazci.

Termin za pregled in izpolnitev obrazcev je do 30. junija 2007.

Jana Strgar
začasna odpravnicica poslov

G. JOŽE
RAZMIŠLJA

Spomin na domobrnce

(Iz pridige v Mendozu 3. junija 2007)

Njim je namenjena beseda Sirahove knjige v Stari zavezi, ki v 44. poglavju pravi: *Hvaliti hočem vrle može. Na veke ostane njih spomin in njihova slava ne ugasne. Slava svetih prednikov živi od roda do roda!*

Ne smemo jih pozabiti. Vsi so naši. Očetje, bratje, sestre, sorodniki in prijatelji. Vsi so dali življenje za narod, za nas, za svobodo, za Slovenijo in za mir na svetu. Vsi so mučenci in priprošnjiki za slovenski rod. Če njih ne bi bilo, če ne bi oni reševali slovenski narod, tudi nas danes ne bi bilo tukaj in bi se jih ne spominjali.

Ne moremo na njih grobove, kot bi to napravili doma na dan vseh vernih duš. Spomnimo pa se jih v molitvi, v ljubezni in hvaležnosti v imenu vsega slovenskega naroda po svetu.

Vsaj to moremo napraviti zanje. Spominjati se jih moramo vedno in povsod. Oni so prav gotovo naši priprošnjiki pri Bogu in vsi so vredni našega spomina. Če bomo nanje kdaj pozabili, bomo pozabili na nas same in na naše potomce. Pozabili bomo na to, zakaj smo izven Slovenije in zakaj so naši potomci rojeni po vesoljnem svetu. Niso sami krivi ne kraja ne mešanih zakonov. To je zakon narave in zunanjih dogodkov.

To bo tudi način našega pričevanja. Krvavih žrtev je bilo dovolj. Preveč prelite krvi za svobodo Naroda, za božje kraljestvo na zemlji in za Cerkev. Danes je potrebno naše pričevanje.

S tem kar smo in kar delamo za slovenski narod, smo pričevalci vsega, kar je bilo, kar bi moralo biti in kar se danes godi po vsem svetu. Zavedati se moramo, da je to naša dolžnost in da na ta način nadaljujemo borbo za dobro in lepo, ki nikakor še ni in ne bo končana, dokler bo obstajalo človeštvo na svetu.

Milijoni dajejo življenje za to idejo.

Idrija, zaklad človeštva

Vlada RS je dala soglasje k popravkom in dopolnilom k dokumentu Unescovega poskusnega seznama svetovne dediščine št. 591 za rudarsko mesto Idrija in zadolžila ministrstvo za zunanje zadeve, da o popravkih in dopolnitvah obvesti Unescov Center za svetovno dediščino. Sprejela je tudi spremembe sklepa o določitvi nalog in pristojnosti Slovenske nacionalne komisije za Unesco, so sporočili z urada vlade za obveščanje.

Dediščina z izjemno univerzalno vrednostjo se varuje v skladu s konvencijo o varstvu svetovne kulturne in naravne

dediščine, sprejeto na generalni skupščini Unesca v Parizu leta 1972. Republika Slovenija je njeno nasledstvo sprejela z aktom o notifikaciji nasledstva glede konvencij Unesco, mednarodnih večstranskih pogodb o zračnem prometu, konvencij mednarodne organizacije dela, konvencij mednarodne pomorske organizacije, carinskih konvencij in nekaterih drugih mednarodnih večstranskih pogodb.

V skladu s konvencijo in iz nje izhajajočih pravnih aktov ter dokumentov je Slovenija leta 1994 na Unescov poskusni seznam svetovne kulturne in narav-

ne dediščine vpisala rudarsko mesto Idrija. Vpis na poskusni seznam je eden od pogojev za vpis na končni seznam svetovne dediščine.

Unescov Center za svetovno dediščino je februarja 2005 objavil nove operative smernice za izvajanje konvencije, v katerih je podrobneje opredelil kategorijo „poti dediščine“ kot posebno obliko kulturnih povezav. Minister za kulturo je s pismom januarja letos pritrdilno odgovoril na pisno povabilo španske ministrice za kulturo, da bi Španija z Almadenom, Slovenija z Idrijo, Peru s Huancavelico in Mehika s San Luis Potosijem pripravile skupni medcelinski predlog za vpis poti živega srebra na Unescov seznam svetov-

ne dediščine.

Sklep o določitvi nalog in pristojnosti Slovenske nacionalne komisije za Unesco določa, da urad usklajuje udeležbo slovenskih predstavnikov na mednarodnih sestankih v okviru Unesca in tujih strokovnjakov v Sloveniji, usklajuje delo in dejavnosti z vladnimi in nevladnimi organi in organizacijami, ki sestavljajo komisijo, ter z drugimi organi in organizacijami, ki lahko prispevajo k uresničevanju programa in dejavnosti. Urad za ta namen zagotavlja in izvaja financiranje okvirnega programa komisije in drugih dogovorjenih obveznosti doma in na tujem iz proračuna ministrstva za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo.

Rimske najdbe

Najdbe iz staro rimske naselbine, ki so jo arheologi ob gradnji gorenjske avtoceste odkrili v Mošnjah pri Radovljici, so na ogled v kranjski Mestni hiši. Poletno muzejsko noč so tako v Gorenjskem muzeju izrabili, da so javnosti pokazali nekaj najlepših najdb iz rimskodobnih Mošenj in jo pozvali, naj ne dovolijo, da dve tisočletni stare ostanke slovenske preteklosti zagrne nasip moderne avtoceste.

Slovenska arheologija je ob gradnji avtocestnega križa ob pomoči moderne tehnologije razvila postopke vnaprejšnjega določanja pomembnih arheoloških najdišč. Do danes so tako arheologi že odkrili več kot sto naselbin ali grobišč iz vseh arheoloških obdobij, ki so jih arheologi še pred gradnjo cestnišča raziskali. Eno izmed najdišč so arheologi letos raziskali tudi na trasi bodoče gorenjske

avtoceste v Mošnjah. Odkrite ostaline pa so presegle njihova pričakovanja.

Kot so sporočili iz Gorenjskega muzeja, gre pri Mošnjah najverjetneje za arhitekturne ostanke postojanke ob glavni rimski cesti med tedanjo Emono oziroma današnjo Ljubljano in tedanjim Virunom v današnji Celovški kotlini. Raziskana poslopja in številne najdbe v njih kažejo, da je bila naselbina zgrajena pred domala 2000 leti, torej že na samem začetku rimskega prodora v slovenske kraje in je neprekinjeno obstajala skoraj 400 let. Glavna poslopja so bila zidana v nadstropje, neka-tera so bila tudi ogrevana s talno in zidno centralno kurjavo, kopalnico so krasili mozaiki, stene vsaj nekaterih prebivališč pa so bile

okrašene s stenskimi slikarjami.

Drobno gradivo, ki odslikava vsakdanje življenje tedanjega prebivalstva, je silno bogato in povedno, poudarjajo arheologi. Tako so na primer našli številna pisala, ki verjetno kažejo na obstoj urada, morda celo lokalnega sedeža za zbiranje dajatev. Številna orodja pa kažejo, da je v Mošnjah moralo nekdanj delovati precej obrtnikov, med katerimi sta bila skoraj gotovo kolar in kovač. Poleg tega je bilo najdenih sorazmerno veliko novcev, nakita, sponk in igel ter lončenine in steklovine.

Za najdbe je v svojih restavratorskih delavnicah poskrbel Gorenjski muzej v Kranju, kjer bodo izkopani predmeti tudi shranjeni in že naslednje leto delno vključeni v stalno razstavo Železna nit.

HODIL PO ZEMLJI SEM NAŠI...

Dolenjska - Kočevarji

Kočevski Nemci so več kot 600 let živeli med nami. Veliko jih je šlo s trebuhom za kruhom, drugi so se izselili navdušeni nad Hitlerjevim Rajhom, zadnje so nagnale komunistične oblasti. Prav je, da vzemo kaj več o njih.

Mimi Urbanc, v knjigi Slovenija — pokrajine in ljudje, Založba Mladinska knjiga - 1998 (skrajšano).

Kočevarji ali kočevski Nemci so bili potomci nemških kolonistov, ki so jih v 14. stol. Ortenburžani naseljevali v redko naseljeno območje Kočevskega. V prvem valu v tridesetih letih 14. stol. so naseljevali kmete s svojih posestev na Koroškem, v drugem valu v šestdesetih letih pa kmete iz Frankovske in Turingije ... Kočevarji so se na Kočevskem ohranili kot nemški jezikovni in kulturni otok znotraj slovenskega etičnega ozemlja več kot 600 let.

Kočevsko je približno 800 km² veliko območje, ki je obsegalo Kočevski rog, Kočevsko Malo goro, Kočevsko polje in Goteniško goro ter del Suhe krajine na severu in Poljanske gore in Bele krajine na jugu. Sledov stare poselitve je le malo,

slovenska kolonizacija je te kraje zajela šele v 13. stoletju, vendar samo za obdelovanje primerna območja, odročna in kraška gozdnata območja pa je večinoma obšla. Kočevarji so kot poslednji nemški poljedelski naseljenci v slovenskih deželah naselili skoraj neposeljeno pokrajino, preko katere so že tekle redke prometne poti ...

Zunanja kolonizacija Kočevske je bila končana do konca 14. stoletja, notranja je trajala neprekinjeno do 20. stoletja. S krčenjem gozda so pridobivali nove obdelovalne površine in s tem možnosti preživetja večjega števila ljudi. Glavni gospodarski panogi sta bili živinoreja in gozdarstvo, poljedelstvo je bilo zaradi neugodnih naravnih razmer slabše razvito. Število naselij je do druge polovice 16. stoletja naraslo na 137, v njih je živelo 9.000 ljudi. Gospodarski razvoj so večkrat prekinili turški vpadi ter upori kmetov. Zaradi ostrenih družbenih in gospodarskih razmer je avstrijski cesar Friderik III podelil bivalcem pravico svobodne trgovine z lastno suho robo, živino in platno po okoliških

deželah. Krošnjarstvo je vzpodbudno vplivalo na gospodarski razvoj Kočevske, obenem pa povzročilo opuščanje poljedelstva in izseljevanje. Agrarne krize ... ni mogla rešiti niti industrializacija v začetku 19. stoletja. Nekateri so našli zaposlitev kot sezonski delavci, med letoma 1857 in 1941 se je pa več kot polovica od 23.000 prebivalcev izselila, večinoma v ZDA.

Kočevarji so dosegli visoko stopnjo jezikovne, kulturne in politične avtonomije. Leta 1872 je bila v Kočevju ustanovljena nemška nižja gimnazija, nekaj let kasneje tudi lesna obrtna šola. Pred razpadom avstro-ogrskega cesarstva je bilo na Kočevskem skupaj 33 nemških ljudskih šol in 12 posojilnic. Kočevarji so asimilirali celo del slovenskega življa iz okolice in v narodnostno mešanih naseljih se je njihov delež povečal. Imeli so svojega zastopnika v deželnem, od leta 1907 tudi v državnem zboru.

Leto 1918 je prineslo velike spremembe v življenju Kočevarjev. Nekdanjo zaščitniško državo Avstro-Ogrsko je nadomestila nova jugoslovanska država, ki je omejila njihove pravice na vseh področjih. Ukinjanje nemškega šolstva, raba slovenščine v javnem življenju ter poslovenjenje krajevskih in osebnih imen je povzročilo med ljudmi veliko nezadovoljst-

va. Prav zato so nacistične ideje v tridesetih letih padle na plodna tla in na začetku 2. svetovne vojne so se Kočevarji hitro politično in vojaško organizirali. Njihova pričakovanja o vključitvi Kočevskega v nemško okupacijsko cono pa se niso uresničila, zato je vodstvo sklenilo pogodbo o preselitvi v Rajh. Pozimi leta 1941 in 1942 so se Kočevarji iz 176 naselij preselili v naseljeno območje ob Savi in Sotli, s katerega so nacisti izgnali preko 35.000 Slovencev v Nemčijo. Preseljevanje sta povzročila želja po boljšem življenju ter strah pred osamelostjo in prisilno preselitvijo na jug Italije. Med vojno je bila večina njihovih naselij uničena v italijanskih ofenzivah. Tako so po končani vojni Kočevarji ostali brez doma in domovine. Nekateri so pobegli v Avstrijo, druge so jugoslovanske oblasti tja izgnale, nekaj pa jih je končalo v taboriščih v Strnišču, Kidričevem in Teharju. Večji del Kočevarjev in njihovih potomcev živi danes v Avstriji, kjer izdajajo svoje glasilo Neue Gottscheer Zeitung.

Po vojni razrušenih in požganih vasi kočevskih Nemcev niso obnovili, nova oblast je celo načrtno uničevala njihovo kulturno dediščino. Od 123 cerkva jih je preživelo le 28, ostale so delno ali popolnoma porušene. ...

Zbral in priredil Franci Markež

NOVICE IZ SLOVENIJE

IZOLA ZA TOMISLAVA

Ustavno sodišče je zavrnilo ustavno pritožbo nekdanje izolske županije in kandidatke za županjo na zadnjih lokalnih volitvah Brede Pečan (SD) zoper sodbo in sklep upravnega sodišča v Novi Gorici. Tomislav Klokočevnik tako ostaja izolski župan.

SPREMLAJNJE NAVZGOR

Zveza potrošnikov Slovenije (ZPS) je v maju izvedla drugo spremljanje cen po uvedbi evra. Cene so, v primerjavi s prvim spremljanjem cen, tokrat dvignili predvsem ponudniki izdelkov in ne toliko storitev, kot je bilo ugotovljeno ob februarjem spremljanju. Zveza je obenem zaznala nadaljevanje podražitev bančnih storitev, ob tem pa so se zavzeli tudi za podaljšanje obdobja dvojne označevanja cen (zaenkrat je do 30. junija).

VEČ ZA BOLNIŠNICO — MANJ ZA LETALO

Mobilno vojaško bolnišnico Role 2 so preplačali v času vlad premiera Janeza Drnovška in premiera Antona Ropa, da bi znižali ceno vladnemu letalu Falcon. Po podatkih POP TV je bil v posel vpleten Aico med, znan iz afere z operacijskimi mizami. Nekdanja vlada naj bi tajni dogovor z nemško-francosko korporacijo EADS sklenila v času, ko je bil minister za obrambo Anton Grizold. V skladu s tem dogovorom naj bi bila cena vladnega letala Falcon 2000 EX nižja za skoraj 5 milijonov evrov, prav toliko, kolikor je bila preplačana mobilna bolnišnica, ki pa je Slovenska vojska sploh ne potrebuje, kar so na ministrstvu takrat vedeli, navaja spletni portal, ki se sklicuje na neimenovane vire obrambnega ministrstva.

PO SVETU

SODELOVANJE

V okviru srečanja Sveta za sodelovanje Ukrajina-Evropska unija so predstavniki predsedujoče Evropski uniji, nemški zunanji minister Frank-Walter Steinmeier, evropska komisarka za zunanje odnose in evropsko sosedsko politiko Benita Ferrero-Waldner ter ukrajinski premier Viktor Janukovič podpisali sporazum o pomenovitvi postopkov za pridobitev vizumov ter o izročitvah. Ta naj bi olajšal stike med državljanji in je v Ukrajini ter obenem okrepil boj proti nezakonitim migracijam.

FRANCOSKA VLADA

Francoski predsednik Nicolas Sarkozy je v ponedeljek, 18. junija po nedeljskem drugem krogu parlamentarnih volitev preoblikoval in dopolnil vlado. Najbolj vidna sprememba je imenovanje dosedanjega ministra za gospodarstvo, finance in zaposlovanje Jeana-Louisa Borlooja na čelo ministrstva za okolje in trajnostni razvoj, energijo in promet, ki ga je doslej vodil Alain Juppé. Slednji je moral odstopiti, ker mu na parlamentarnih volitvah ni uspelo zasesti poslanskega sedeža.

EVROPSKI TRG

Predsednik Evropske komisije Jose Manuel Barroso je dejal, da bi bil neuspeh pogajanj o novi temeljni pogodbi za Evropsko unijo na vrhu v Bruslju zmaga za nacionalistične sile v Evropi, ki se upirajo že sami zamisli enotnega trga. Obenem bi bil neuspeh po njegovem mnenju poraz vseh, ki si želijo bolj odprte, globalizirane, solidarne in povezane Evrope. Barroso ob tem opozarja pred morebitnim kompromisom za vsako ceno.

NOVA MISIJA

Evropska unija v Kabulu uradno vzpostavlja novo policijsko misijo za usposabljanje afganistanskih policijskih sil. Misija sodi v sklop mednarodnih načrtov za stabilizacijo varnostnih razmer v Afganistanu ter boja proti proizvodnji in trgovanju z drogami. V misiji naj bi zaenkrat sodelovalo 160 pripadnikov iz 23 držav, od tega 16 iz Evropske unije. Vodja misije EUPOL Afganistan, Friedrich Eichele, je pojasnil, da bodo temeljne naloge operacije spremljanje, mentorstvo, svetovanje in usposabljanje. Oborožena bo tako le za namen samooobrambe, sicer pa naj bi jo varovale mednarodne mirovne sile Isaf, ki jim poveljuje zveza Nato. Misija, ki naj bi trajala tri leta, bo imela sedež v Kabulu, delovala pa bo po vsej državi.

PALESTINA

Pred palestinskim predsednikom Mahmudom Abasom je v nedeljo, 17. junija prisegla začasna palestinska vlada, pod vodstvom premiera Salama Fajada. Sestavlja jo 11 neodvisnih strokovnjakov, med njimi pa ni predstavnikov palestinskega gibanja Hamas. Novi premier Fajad je ob zaprisegi pozval k enotnosti Zahodnega brega in Gaze, ki imata zdaj dejansko vsak svojo vlado. Hamas namreč Abasove razpustitve ne priznava in jo je označil za nelegitimno ter napovedal, da z njo ne namerava sodelovati.

PISALI SMO PRED 50 LETI

SLOVENCI V ARGENTINI

BUENOS AIRES

Prvo polletje letošnjega leta bo kmalu minilo. Med naročniki Svobodne Slovenije pa je precej takih, ki naročnine še nimajo plačane. Vse te prav lepo prosimo, da jo čim prej plačajo. Če ne morejo poslati celoletne naročnine naj nakažejo vsaj polletno v višini 60 pesov, za drugo polletje pa v prihodnjih mesecih. Naročniki naj se zavedajo, da moramo v tiskarni list sproti plačevati, Svobodna Slovenija pa drugih dohodkov kakor naročnine in pristojbine za oglase nima. Zato je redno izhajanje lista odvisno od rednega plačevanja naročnine vseh naročnikov.

Zato ponovno vse naročnike vljudno prosimo, naj nika ne odlašajo s plačilom naročnine do konca leta, ali pa celo do prihodnjega leta.

Držite se tudi vi starega slovenskega pregovora: Dvakrat da, kdor hitro da.

ARHITEKTU JOŽETU PLEČNIKU

je bil posvečen tretji kulturni večer SKA dne 15. t. m. v Bullrichem salonu. Mojestrovo življenjsko pot in umetniško rast je prikazal umetnostni zgodovinar Marijan Marolt. S temeljitim strokovnim znanjem je vodil poslušalce po življenjski in umetniški poti mojstra Plečnika: od mizararske delavnice preko dunajske šole, prvih uspehov v mednarodnem svetu, sloviti Hradčanov do univerzitetne stolice na ljubljanski univerzi. Poslušalcem je z markantnimi črtami risal lik mojstra-umetnika, neutrudnega ustvarjalca ter do askeze skromnega človeka. Številni udeleženci so bili predavatelju Marijanu Maroltu iskreno hvaležni za skoro dvourno predavanje in so na koncu z zadovoljstvom vzeli na znanje predavateljevo sporočilo, da bo temu predavanju sledilo še drugo o mojstru Plečniku.

OSEBNE NOVICE

V družini g. **Jožeta Markeža** in njegove žene ge **Majde, roj. Žitnik**, se je rodila hčerkica. Družino g. **Rudija Praprotnika** in njegove žene ge **Ivanke, roj. Homan** je razveselil sinček. V družini g. **Bogomirja Urbančiča** in njegove žene ge **Mance, roj. Skvarča** v San Justo se je rodila hčerkica. V družini g. **Adolfa Godnjavca** in njegove žene ge **Milene, roj. Urh** pri sv. Antonu Padovanskem so pa dobili sinčka. Srečnim družinam naše čestitke.

LANUS

Spominska proslava

Dne 16. t. m. se je vsa slovenska srenja v Lanusu zbrala v slovenskem domu, da se pokloni spominu vseh padlih borcev, ki so darovali svojo življenja za svobodo Slovenije. Ta proslava, ki je združila večino lanuških rojakov, se je vršila ob pol petih popoldne pod okriljem društva „Slovenska vas“.

Že prva točka je bila presenečenje. Spomin mrtvih borcev je lepo počastil številni otroški zbor pod vodstvom gđc. Zdenke Virantove. Zbor je presenetil ne samo z ubranimi in zvočnimi glasovi, ampak predvsem z jasno in neprisiljeno izgovorjavo, kar je pri našem mlajšem rodu vedno težka zahteva.

Kot govornik je nastopil g. Adolf Škrjanec. Po uvodnem spominu in počastitvi padlih bratov je poudaril, da je največja čast, najlepši spomin, ki ju moramo izkazati našim žrtvam, zvestoba idejam in ciljem, za katere so naši junaki-domobranci darovali svoja življenja.

Recitatorji, člani Fantovskega odseka v Lanusu (Šmalc Ludvik, Črnak Lojze in Gerkman France), so občutno podali žalno deklamacijo: Slovenska Golgota, ki jo je spisal Ivan Korošec. Nastopil je tudi moški zbor lanuških fantov. Zapel je več žalnih pesmi, med recitacijo pa je sodeloval s pevskimi vložki. Zbor je poleg spoštovanja do padlih, katerim v čast je nastopal, pokazal tudi veliko ljubezen do slovenske pesmi ...

V družini g. **Franceta Adamiča** in njegove žene ge **Marije, roj. Močnik**, se je pretekli teden rodila hčerkica, čestitamo!

Svobodna Slovenija, 20. junija 1957 — št. 25

RESUMEN DE ESTA EDICION

AVISO DE LA EMBAJADA

En relación con las próximas elecciones en la República de Eslovenia la Embajada envió a las asociaciones eslovenas en Argentina la lista de los ciudadanos eslovenos que aún no están inscriptos en el padrón electoral de Eslovenia.

Las personas que se encuentran en esta lista, si desean votar, deben completar el formulario Nro. 1 y adjuntar copia de un documento que demuestre su ciudadanía eslovena (Ej.: copia del pasaporte esloveno, copia del certificado de ciudadanía, copia del certificado de nacimiento en el que conste la ciudadanía eslovena).

Asimismo, se solicita a todos los ciudadanos eslovenos que hayan cambiado el domicilio permanente declarado al tramitar la ciudadanía eslovena, que completen el formulario Nro. 2 al que deben adjuntar la copia de la documentación respaldatoria (ej: certificado de cambio de domicilio o copia del DNI donde conste el nuevo domicilio).

A todos los ciudadanos eslovenos que ya se encuentran inscriptos en el padrón electoral se les solicita que completen el formulario Nro. 3 informando la dirección del domicilio permanente.

La Embajada de la República de Eslovenia solicita a todas las asociaciones eslovenas en Argentina la colaboración necesaria para poder actualizar el padrón electoral y les envía los tres formularios a fin de que los ciudadanos eslovenos puedan completarlos en sus asociaciones hasta el 30 de junio de 2007.

RELACIONES EXTERIORES

El ministro de relaciones exteriores, dr. Dimitrij Rupel en su visita oficial a los Estados Unidos, se reunió con la secretaria de Estado Condoleezza Rice. El encuentro tuvo relación con la presidencia de Eslovenia en la Unión Europea el primer semestre de 2008, además de otros temas como Kosovo y el Medio Oriente. En declaraciones a la prensa eslovena el ministro afirmó que había invitado a la secretaria de Estado a visitar Eslovenia en el tiempo en que se realice la cumbre de la UE con los Estados Unidos. Aseguró además que hizo extensiva la invitación al presidente George Bush.

CONMEMORACION

Los centros eslovenos de Bariloche y Mendoza conmemoraron el día de los defensores de la Patria y recordaron a las víctimas del régimen comunista, defendiendo los valores que aún perduran: Dios, Patria y Nación. Luego de la misa dominical se hizo el debido reconocimiento a los caídos a través de una ofrenda floral y prosiguió con un acto alusivo en el cual rindieron tributo a los caídos. Con orgullo mostraron como incluso la cuarta generación de eslovenos en la Argentina no olvida sus raíces.

LA MUSICA, REINA DE LA NOCHE

El canto y la música tuvieron su noche de gala el sábado 19 de mayo. Diversos coros, grupos y solistas deleitaron con sus canciones al público, que devolvía con aplausos las acertadas actuaciones de los descendientes de eslovenos, que una a una pasaban por el escenario. El nexo entre cada presentación fue la actuación de un rey envidioso y su consejero que permitieron el desarrollo de una velada mágica, organizada por los jóvenes eslovenos. El cuidado por el sonido y los efectos de las luces magnificaron la calidad de las voces de los participantes que colmaron las expectativas de la audiencia y demostraron, que la jornada número 38 de canto y música no será la última.

LA MINERIA DE IDRIFA

El gobierno de la República de Eslovenia dio su aval al documento de la UNESCO (que reúne un pre-listado de los Patrimonios de la Humanidad) por la ciudad de Idrija y obligó al ministerio de relaciones exteriores a seguir con las presentaciones pertinentes. En el año 1994 Eslovenia inscribió al listado a la ciudad minera de Idrija y su mina de mercurio, paso necesario para que pueda ser proclamada uno de los Patrimonios.

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Proprietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alenka Godec** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** / Telefon: **(54-11) 4636-0841 / 4636-2421** (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar**
Za Društvo ZS: Alenka Jenko Godec / **Urednik:** Tone Mizerit
Sodelovali so še: Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Franci Markež, Jože Horn, Andrej Duh, Marjan Mavrič, Marija Neža Fink Grintal, Barbara Rant in Pavel Grohar.
Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 100, pri pošiljanju po pošti pa \$ 130; obmejne države Argentine 120 USA dol.; ostale države Amerike 135 USA dol.; ostale države po svetu 145 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 95 USA dol. za vse države. *Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.*

Čeke: v Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (*bančne čeke, ne osebne*) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / California 2750 - C1289ABJ Buenos Aires - Argentina - Tel.: (54-11) 4301-5040 - E-mail: info@vilko.com.ar

Correo Argentino Suc. 7
 FRANQUEO PAGADO
 Cuenta Nº 7211
 R. Nac. de la Propiedad
 Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

RAČUNALNIŠTVO
Kristjan Kopač. Sestavljanje in popravila računalnikov. Tehnično svetovanje. Tel. 4627-0659. Celular: 15-6140-4559; od 14. ure dalje.

GOSPODARSTVO
Finančne storitve. Tel.: 4482-2633 / 15-4526-9535. Od ponedeljka do petka od 8. do 16. ure.

TURIZEM

TURISMO BLED

EVT Leg. 12618

Dis. 2089

de Lucia Bogataj

H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo
 Tel. 4441-1264 / 1265

Počitniški dom „Dr. Rudolf Hanželič“ sporoča, da je gostom na razpolago vse leto. Tel.: 03548-494046;

Mobitel (011) 15-6152-9978; e-mail: hoteldecampo@yahoo.com.ar

ZDRAVNIKI

Dr. Klavdija V. Bavec - Nevrolog, Nevropsihiater. Konzultorij v **Ramos Mejiji**, Tabladi in **Belgrano**. Ordinira ob **ponedeljkih** in torkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14. ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na **15-6942-7574**.

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI

DOBOVŠEK & asociados - odvetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič — Odvetnica — Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalle 1290, pis. 402 — Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@fibertel.com.ar

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI 20. junija 2007

1 EVRO	239,6 SIT
1 EVRO	1,34 US dolar
1 EVRO	1,43 KAD dolar
1 EVRO	4,21 ARG peso

DARUJTE V TISKOVNI SKLAD!

OBVESTILA

SOBOTA, 23. junija:
Praznik slovenske državnosti v Slovenski hiši. Začetek z mašo ob 19. uri.

NEDELJA, 24. junija:
Domobrantska proslava v San Justu, v Našem domu po sveti maši.

Domobrantska proslava na Pristavi, po sveti maši.
Domobrantska proslava v Slomškovem domu po sveti maši.

Društvo upokojencev vabi na skupno kosilo vse člane in prijatelje v Našem domu po domobrantski proslavi, ob 13. uri. Prijave po telefonu.

PETEK, 29. junija:
I. turnir interdomovi v „Truco“, ob 20. v San Martinu.

SOBOTA, 30. junija:
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 1. julija
Proslava sv. Alojzija naših šol v Slovenski hiši. Ob 16. uri sv. maša in potem igra „Mesto veselja“.

V Hladnikovem domu tradicionalne kolone. Kosilo ob 12.30 uri.

V San Martinu predstavitev knjige C. Bizaja ob 10.30 uri; nato družinsko kosilo.

SOBOTA, 7. julija:
Super ples v jeseni V., v Slomškovem domu.
NEDELJA, 8. julija
Tombola v Našem domu San Justo ob 16. uri.

**Šestnajst let je že, kar smo Slovenci dobili svojo državo.
 Zato bomo skupaj slavili
 PRAZNIK SLOVENSKE DRŽAVNOSTI**

v soboto, 23. junija 2007 v Slovenski hiši v Buenos Airesu

ob 19. uri sv. maša za vse pokojne in žive slovenske javne delavce. Poje slovenski zbor iz San Martina, pod vodstvom prof. Lučke Marinček Kastelic.

ob 20. uri slavnostna akademija v dvorani.

Slavnostni govornik: g Tone Rode.

Kulturni program s sodelovanjem sanmartinskega zbora in podelitev priznanj Zedinjene Slovenije.

Sledi prijateljska večerja, v režiji Slovenskega doma Carapachay.

Vstopnice za večerjo por \$ 20.- v predprodaji v Slovenski hiši in pri predsednikih slovenskih Domov.

Pravočasno lahko tudi rezervirate nakaznice na tel: 4636-0841

Ves čas: razstava slovenskih likovnih umetnikov.

Vsi rojaki prisrčno vabljeni!

SLOVENCİ IN ŠPORT

NISTA SE PREMAGALA, A ZMAGAL JE SLOVENEK

Boksarski dvoboj med Dejanom Zavcem ter Argentincem Jorgejem Danielom Mirando je bil sredi tretje runde prekinjen zaradi poškodbe slovenskega boksarja, a medcelinski prvak združenja WBO v velterski kategoriji ostaja Slovenec. Pravila namreč narekujejo, da se v primeru prekinitve v prvi četrtini obračuna zaradi poškodbe enega od tekmovalcev, dvoboj konča brez zmagovalca (tehnično izenačenje). V trku z glavama je Zavec imel prebito arkado („arco superciliar“), iz katere je krvavel in zaradi tega je zdravnik prekinil dvoboj.

REZULTATI SLOVENSКИH ATLETOV

Primož Kozmus je na atletskem mitingu v Pragi zmagal v metu kladiva (80,54) in med drugimi ugnal tudi svetovnega in evropskega prvaka Ivana Tihona iz Belorusije. Škofjelčan Matic Osovnikar pa je bil drugi v teku na 100 m (10,19) in sedmi na 200 m (21,01).

Matic Osovnikar je uspešno nastopil in zmagal v teku na 100 m tudi na atletskem mitingu v nemškem kraju Biberach.

MINUS TRINAJST

Na najnovejši lestvici Mednarodne nogometne zveze (FIFA) še vedno vodi Italija (1653 točk). Na drugo mesto je napredovala Francija (1585), medtem ko je Brazilija (1484) tretja. Slovenija je v primerjavi z minulim mesecem - po dveh porazih z Romunijo - izgubila kar trinajst mest in je trenutno na 89. mestu.

VESELJE KAJAKAŠEV

Slovenska kajakaška reprezentanca v slalomu na divjih vodah je v postavi Peter Kauzer, Dejan Kralj in Jure Meglič po dveh zaporednih zlatih kolajnah z EP 2006 v L'Argentiere la Besseeju in 2005 v Tacnu na Slovaškem še tretjič zapored stopila na najvišjo stopničko in se veselila novega naslova evropskega prvaka. Na severu Slovaške so Kauzer, Kralj in Meglič že po prvi vožnji držali drugo mesto za Nemci, sicer bronastimi z lanskega EP iz Francije. Toda še pred drugo vožnjo je slovenski tabor uspešno vložil protest zaradi spornega drugega dotika Kralja in zaostanek posledično znižal le na sekundo in štiri stotinke. V odločilni vožnji so Slovenci, ki so nastopili v popolnoma enaki postavi kot na lanskem EP in SP, kljub dodatnemu dotiku vseeno pokazali

dovolj znanja, hitrosti in ne nazadnje zbranosti ter na koncu s skupno dvema dotikom premagali Nemce (4) za 2,87 sekunde.

Veselje je dopolnil kajakaš Peter Kauzer, ki je po Tacnu leta 2005 drugič osvojil naslov evropskega podprvaka.

NOSE ZMAGAL PO SLOVENIJI

Kolesar Tomaž Nose je še drugo leto zapored postal zmagovalac dirke Po Sloveniji. Potem ko si je vodstvo zagotovil v vzponu na Vršič, ga je s pomočjo moštva brez večjih težav zadržal tudi v zadnji, 162 kilometrov dolgi etapi od Grosuplja do Novega mesta. Zadnje dejanje, ki ga je zaznamoval predvsem padec v ciljni ravnini, je sicer pripadlo Italijanu Enricu Rossiju (OTC), kar pomeni, da so Italijani dobili prav vseh pet etap 14. izvedbe dirke. Drugo mesto je zasedel Borut Božič.

Sporočilo

Zaradi praznika državnosti bo v ponedeljek, 25. junija veleposlaništvo Republike Slovenije zaprto.

DAROVI

Zveza slovenskih mater in žena se toplo zahvaljuje vsem, ki so darovali v dobrodelni sklad: NN 1.000.- pesov; v spomin Milana Volovška družina Eiletz 100.- pesov; B. V. Berazategui v spomin Jožeta Omahna in Francija Urbančiča 100.- pesov; 100.- pesov ga Pavlina Dobovšek v spomin na moža. **Bog povrni dobrotnikom!**

Zveza slovenskih mater in žena se zahvaljuje bratoma Klemenčič, ki sta nam darovala **živila za zimske pakete**, za pomoči potrebne rojake. **Bog stokrat povrni!**

Odsek Zveze slovenskih mater in žena iz San Martina se zahvaljuje ge. Mariji Lobnik, ki je darovala 400.- dolarjev v spomin svojega moža Franca Lobnika. **Bog plačaj!**

Slovenska kulturna akcija išče pisarniško moč

Obvezna pogoja znanje slovenščine in uporabe računalnika. Urnik in plača po dogovoru. **Ponudbe na telefon 4652-5638**

NAŠ DOM

SAN JUSTO

Nedelja, 8. julija ob 16. uri

TOMBOLA

Pričakujemo vas, rezervirajte si dan!

Šolski odsek Zedinjene Slovenije

prisrčno vabi na

PROSLAVO SV. ALOJZIJA

V nedeljo, 1. julija

Ob 16. uri: sv. maša za žive in mrtve duhovnike, nato pred spomenikom počastitev padlih domobrancev;

Ob 17.30: v dvorana škofa Rožmana otroška igra

Mesto veselja v izvedbi Baragove šole

Slomškov dom vabi:

SUPER PLES V JESENI

... Ples kot nekoč, ples za vse!

Za vse, ki radi plešete valčke in polke...
 Za vse, ki radi poslušate rock, blues, country glasbo...

7. julija ob 21.30 uri
v Slomškovem domu

SLOVENSKI INSTRUMENTALNI ANSAMBEL